

МОЛОДШИЙ КОМКОМ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ВІВТОРОК

1

ЛЮТОГО

1972 р.

Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧКА СТАЛЕВИХ МАГІСТРАЛЕЙ

На кінець дев'ятої п'ятирічки річний вантажооборот залізничного транспорту вперше перевищить три трильйони тонна-кілометрів. Залізничники успішно завершили перший рік нової п'ятирічки. Перевиконано завдання по збільшенню обсягу перевозок, підвищенню продуктивності праці. У нинішньому році вантажооборот сталевих магістралей має зрости більш як на 70 мільярдів тонна-кілометрів. (ТАРС).

Сьогодні, згідно з постановою Центрального Комітету ВЛКСМ, в усіх галузях народного господарства починається місячний рейд загонів «Комсомольського прожектора» по боротьбі з втратами робочого часу.

За рішенням бюро обкому комсомолу райкоми, міськкоми ЛКСМУ, районні та міські штаби «Комсомольського прожектора» заздалегідь підготувалися до цієї важливої кампанії. Складені плани-графіки проведення рейду, визначені об'єкти для прискіпливого дослідження стану справ. «Прожектористи» промислових підприємств, будов, транспорту, колгоспів і радгоспів одержали потрібні настанови і консультації.

В річному плані роботи комсомольських організацій цей рейд посідає особливе місце. Адаже його мета — виявити і усунути недоліки, що допускались у господарюванні протягом минулого року, виявити причини втрат робочого часу, притягнути до відповідальності порушників трудової дисципліни, дати новий поштовх

В ПОХІД,

«ПРОЖЕКТОРИСТИ!»

творчому пошуку невикористаних резервів і можливостей для успішного і дострокового виконання плану другого року п'ятирічки.

По-бойовому діє штаб «Комсомольського прожектора» на ударній будові Побузького нікелевого заводу. Він уміло і оперативно скеровує діяльність 12 загонів «прожектористів», котрі ведуть безкомпромісну боротьбу з носіями безгосподарності, порушниками трудової дисципліни. Жодний сигнал «КП» не проходить без вжиття заходів. Коли на одній з ділянок будівельного управління № 125 окремі монтажники не займалися ділом, розтягуючи «перекуря», «Комсомольський прожектор» спрямував на них вогонь критики. Втрутився місцевком профспілки — і втрати робочого часу припинилися. Завдяки «прожектористам» упорядковано залізничний переїзд біля плавильного цеху, скорочено втрати металу у ремонтно-механічному цеху. Штаб «КП» проводить велику роботу по запобіганню виникнення недоліків. Він випускає листівки «Не проходите мимо!», «Тривога», «Блискавки».

Та як не прикро, деякі штаби і пости «Комсомольського прожектора» дуже рідко проводять рейди, випускають стіннівки, миряться з упущеннями в господарській діяльності, з браком, з порушеннями виробничої дисципліни. Скажімо, в Березівському відділенні Устинівського району «Сільгосптехніка» непростимо довго тягнув ремонт тракторів. А пост «Комсомольського прожектора» мовчить, не б'є тривоги. Через те, що відділ капітального будівництва заводу «Червона зірка» без поважних причин не видав монтажникам спецуправління № 200 вентиля, було втрачено кілька дорогоцінних годин на підключенні повітропроводу до магістральної лінії. Цей факт пройшов поза увагу заводських «прожектористів». В колгоспі імені XX з'їзду КПРС Петрівського району погано готують корми для згодовування худоби. В результаті середньодобовий надій на корову у січні впав проти цього ж періоду минулого року на 1,1 кілограма. І тут «прожектористи» не вдарили на сполох. До середини січня в колгоспах «Заповіт Леніна», ім. Шевченка, ім. Ватутіна, «Дружба», «Родина» Знамянського району не було вивезено на поля жодної тонни органічних добрив. А районному штабу «Комсомольського прожектора» — це ніби байдуже.

XXIV з'їзд КПРС, листопадовий (1971 р.) Пленум ЦК партії поставили вимогу — в усіх галузях народного господарства різко скоротити втрати робочого часу, добитися раціонального використання техніки і обладнання, зміцнити трудову дисципліну. Комітети комсомолу, штаби «КП», проводячі рейд, повинні співставити досягнення молодих виробничників, трудових колективів в цілому, з цією вимогою.

Підсумки рейду будуть підбиті у березні на комсомольських зборах. На них в присутності господарських керівників потрібно обговорити причини втрат робочого часу, інших виявлених недоліків і намітити практичні заходи, спрямовані на поліпшення дисципліни праці, на посилення режиму економії і бережливості.

Що стосується самих «прожектористів», то рейд, що розпочинається сьогодні, стане для них хорошою школою контролю над виконанням державних планів і соціалістичних зобов'язань.

ПЛЕНУМ КМО УРСР

28 січня в Києві відбувся пленум Комітету молодіжних організацій УРСР.

На пленум були запрошені члени КМО УРСР, члени і кандидати в члени ЦК ЛКСМУ, члени Ревізійної комісії ЛКСМУ, секретарі обкомів комсомолу, директори відділень та таборів бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник», представники товариств дружби і культурних зв'язків із зарубіжними країнами, Республіканського комітету захисту миру, спортивних товариств, творчих спілок.

З доповіддю «Про завдання міжнародної діяльності КМО УРСР у світлі рішення листопадового (1971 р.) Пленуму ЦК КПРС» виступив голова Комітету молодіжних організацій УРСР М. І. Чолмобітько.

В обговоренні доповіді взяли участь І. П. Ступицький — перший секретар Кримського обкому ЛКСМУ, А. В. Трищенко — робітник очисного вибою шахти «Новопавлівська» м. Красний Луч Ворошиловградської області, О. В. Білик — студентка Львівського медичного інституту, секретар комсомольської організації факультету, Г. П. Науменко — директор Київського відділення БММТ «Супутник», М. П. Давидов — помічник бригадира тракторної бригади колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району Кіровоградської області, член міжнародного клубу молодих механізаторів Кіровоградської області та Толбухінського округу НРБ, В. О. Петров — секретар комсомольської організації судна Чорноморського пароплавства, І. В. Дзевульська — відповідальний секретар республіканської ради в справах іноземних студентів, І. П. Борисенко — вчитель, керівник учнівського патріотичного об'єднання при Радянському районному Будинку піонерів та школярів м. Києва та інші.

З обговореного питання пленум прийняв відповідну резолюцію.

На пленумі була одностайно прийнята резолюція протесту в зв'язку з відношенням бомбардувань американською авіацією Демократичної Республіки В'єтнам.

Пленум обрав новий склад і президію Комітету молодіжних організацій УРСР. Головою КМО УРСР обраний М. І. Чолмобітько, заступником — Л. Г. Нечипорчук, відповідальним секретарем — заступником голови — О. І. Воробйов.

Пленум обрав ревізійну комісію КМО УРСР. Головою ревізійної комісії обраний Є. Д. Козяр.

У роботі пленуму взяли участь перший секретар ЦК ЛКСМ України А. М. Гіренко, заступник голови КМО УРСР В. І. Прокопів, який виступив з промовою, секретарі ЦК ЛКСМУ Г. Д. Максименко, І. С. Москалюк, Г. І. Ревенко, І. С. Хоменко, О. П. Шааб, заступник голови бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник» О. А. Проїні.

Комсомолец Иван Григорьев после закінчення Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства ось уже п'ятий рік працює бригадиром тракторної бригади колгоспу імені XXI партз'їзду, Вільшанського району. За цей час він показав себе як умілий керівник і організатор, здібний спеціаліст. Нині колектив механізаторів бригади Івана Григор'єва успішно закінчує ремонт техніки, яка працюватиме на полях під час весняних робіт.

Фото Н. БОРИСЕНКА.

П'ЯТИРІЧКА ДЕВ'ЯТА РІК ДРУГИЙ

ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ

ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР розглянули підсумки соціалістичного змагання областей і районів за збільшення виробництва і продажу молока, м'яса та інших продуктів тваринництва в колгоспах і радгоспах за 1971 рік.

Переможцями в соціалістичному змаганні визнано Київську, Львівську і Чернівецьку області, а також Червоноармійський район Ровенської області, Ясинуватський район Донецької області, Овідіопольський район Одеської області, Нововодолазький район Харківської області і Роздольненський район Кримської області. Переможцям присуджено перехідні Червоні прапори Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України, відповідні грошові премії.

(РАТАУ).

За індивідуальними комплексними планами працюють нині комсомольці Олександрійського електромеханічного заводу...

На фото: секретар комсомольської організації цеху металоконструкцій Віктор ВЛАСЕНКО. Молодь цього цеху домагається найкращих наслідків у змаганні.

Фото І. БЕЗДІТНОГО.

ПІДМІННА, ТА ВІДМІННА

— Дівчата, не чули, Люба ще не повернулася з Бобринця?
— Ні, щось не чути...
— Я матір її запитувала. Назала — завтра буде.
— Швидше б уже...
...Комсомолка Люба Бондаренко, здаючи екзамени на зимовій сесії в Бобринцевському сільськогосподарському технікумі, й у гадці не мала, як на неї чекають доярки.
А вони й справді чекали з нетерпінням.
— Снажу Люба — приріднена доярка, — хвалить дівчину Надія Ткачук. — Ви ж подумайте — працює підмінною. Сьогодні у неї одна група корів, завтра — інша. Знаю ж, корови звича-

ють до одних рун, до однієї хазяйки. А Люба, розумієте, до кожної корови підхід знаходить. І вони їй молоком віддають.
— Мене, Люба і від вашої групи надаює більше, ніж ви, молода, — підстербує зоотехнік Леонід Малюта.
— А що? — зашарілась Надія. — Буває, що й більше. Руки золоті у дівчини.
«Золоті руни»... Очевидно, такого визнання в молоді роки і справді можна заслужити лише добросовісною звитязкою працею. Мало просто трудитися, треба йти попереду, щоб про тебе, молоду, отак говорили старші, ті, з ким поряд працюєш.
Люба заслужила цього. Це ноля працювала в городній бригаді, її заповзятість, здатність всю себе віддати справі помітні товариші по роботі. І ноля у колгоспі забрало добром, секретар парт-

кому П. І. Урда до неї першої звернувся.
— Павле Івановичу, я ж на агронома вчуся, на четвертому курсі вже.
— Любо, ти ж знаєш: комсомольці завжди там, де важче. А навчання ця робота не завадить — ти ж маєш добру прагтину. То згода?
— Згода.
...Назавтра Люба дійсно повернулася з сесії. І одразу — в корівник.
— Люба приїхала, — подруги обступили дівчину.
— Як там здзвалосся?
— Все — «добре!» — показала чотири пальці і хутко подалася до групи корів.
Зоотехнік глянув їй услід і тихо мов сам до себе, мовив:
— Чудову доньку виростили Галина Онисимівна й Іван Панкратович.
В. КОСТЕНКО,
Колгосп ім. Димитрова, Новгородківський район

НА ТРИБУНУ XVII ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

трудова і грошова ресурсів, є складовою частиною економічної політики, виробленої XXIV з'їздом КПРС. Це знаходить своє вираження в економічній реформі, яка успішно проводиться в країні. Щоб досягти потрібного всьому народу підвищення ефективності виробництва, повинна бути підсилена зацікав-

Економічне навчання кадрів повинне базуватись на організації всієї економічної роботи на підприємстві, сприяти підвищенню рівня господарювання, успішному виконанню завдань дев'ятої п'ятирічки. Економічна підготовка стає обов'язковим, важливим показником кваліфікації кожного робітника. Образно,

Члени ради і сам голова ради Володимир Сподін часто виступають з лекціями перед слухачами молодіжних гуртків економічних знань, готують реферати і доповіді на економічні теми, а то дають консультації прямо на робочих місцях.

Нещодавно партком заводу затвердив методичну раду по організації і проведенню економічного всеобучу на чолі з заступником директора з економічних питань М. О. Ніколенком. До складу ради входять провідні спеціалісти економічних служб, керівники структурних підрозділів, працівники конструкторських і технологічних служб.

До початку серпня 1972 року намічено закінчити комплектування мережі економічного навчання на 1972—73 навчальний рік, забезпечити необхідні умови для успішного навчання, підготувати базу до початку занять. Важливим моментом тут є підбір і підготовка викладачів для всіх форм економічного навчання. До цієї роботи будуть залучені найбільш підготовлені спеціалісти і працівники економічних служб підприємства. Серед них, звичайно, значний процент молодих спеціалістів.

За рахунок коштів, виділених на підготовку і підвищення кваліфікації кадрів, через технічну бібліотеку буде придбана потрібна економічна література та учебні посібники.

Заходи економічної підготовки передбачено включити в колективні договори, в план соціального розвитку колективу, в соціалістичні зобов'язання.

В питаннях науки господарювання ще чимало цільних проблем. Вони останнім часом широко висвітлюються в економічній літературі, висловлюється ряд наукових точок зору. Думається, що поглиблення економічних знань робітниками і спеціалістами, без сумніву, прискорить вирішення проблем матеріального виробництва.

П. КОВЕРГА,

заступник начальника планово-економічного відділу заводу «Червона зірка».

ЕКОНОМІЧНІ ЗНАННЯ — КОЖНОМУ

XXIV з'їзд КПРС визначив, що головним завданням п'ятирічки є значне підвищення матеріального і культурного рівня життя нашого народу на основі високих темпів розвитку соціалістичного виробництва. Планом народного господарства СРСР на 1971—1975 роки передбачено одержати 87 процентів приросту промислової продукції, 95 процентів — будівельно-монтажних робіт, а також приріст продукції сільського господарства, вантажообороту транспорту — за рахунок збільшення продуктивності праці.

Як відомо, в галузях матеріального виробництва можливість розширювати випуск продукції за рахунок збільшення чисельності зайнятих робітників суттєво скорочується. В зв'язку з високою зайнятістю працездатного населення в суспільному виробництві вільних трудових ресурсів стає все менше. Ось чому вирішувати величезні плани партії в дев'ятій п'ятирічці передбачено за рахунок інтенсивних факторів підвищення ефективності виробництва, тобто механізації і автоматизації трудових процесів, вантажно-розвантажувальних, транспортних, складських і інших допоміжних робіт, винонанням яких займаються люди малокваліфіковані.

Підвищення ефективності виробництва, що означає досягнення найвищих результатів при найменших затратах

леність кожного колективу в результатах господарської діяльності і в той же час підвищення його відповідальності перед державою за використання виділених коштів.

Відповіді на питання, як краще хазяйнувати, можна лише проаналізувавши всю виробничо-господарську діяльність підприємства. Адже де б не працювали люди, яку б не мали професію, в соціалістичному суспільстві в умовах всенародної власності на знаряддя і засоби виробництва вони є не лише співробітниками, а й господарями підприємства. Господар же повинен уміти господарювати, давати правильну оцінку результатам своєї праці.

І не випадково ЦК КПРС в нещодавно прийнятій Постанові «Про поліпшення економічного навчання трудящих» зосередив увагу на неухильному підвищенні вимог до економічного навчання кадрів, широким мас трудящих. Економічна підготовка виступає важливою умовою підвищення наукового рівня господарювання, зростання ініціативи, активності трудящих в управлінні виробництвом, в здійсненні планів партії щодо розвитку народного господарства. Завдання полягає в тому, щоб усі, від рядового робітника, володіли навиками економічного аналізу господарської діяльності, оцінювали результати роботи з позиції економічної ефективності виробництва.

Економічний всеобуч розмахом охоплення можна порівняти хіба що з організацією свого часу робфаків, за змістом — це якісно нове, прогресивне організаційно-політичне явище сучасності. На нашому заводі вже проведена відповідна підготовка до нової форми навчання. В програмі для нових робітників і тих, хто підвищує свою кваліфікацію, відведено 16 годин на вивчення теми «Організація праці і економіка підприємства». В усіх 33-х школах комуністичної праці вивчаються теми з розділу «Основи економічних знань». Понад 700 чоловік інженерно-технічних працівників, серед яких чимало молодих спеціалістів, вивчають питання економіки в заводському університеті технічного прогресу.

Значний внесок в організацію економічного всеобучу молоді вносить комсомольська організація заводу. У вирішенні цього важливого заходу заводський комітет ЛКСМУ взяв ініціативу в свої руки. Розроблено положення про проведення економічного всеобучу серед комсомольців і молоді, складено тематичний план підвищення рівня економічних знань молодих робітників масових професій. Головним розділом цього плану є — «Економіка, організація і планування виробництва». Правильно визначила своє місце в поширенні знань господарювання і рада молодих спеціалі-

Сім років працює телеграфісткою в Компаніївському вузлі зв'язку комсомолка Валентина Яркова. Товариші задоволені її роботою і ставленням до громадських обов'язків.

Валентина — член райкому комсомолу. Фото В. ЦВЯХА.

ЙДУТЬ ЗАГОНИ СЛІДОПИТІВ

ДО ЮВІЛЕЮ
ПІОНЕРСЬКОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ

П'ять років тому Червонокам'янська школа-інтернат готувалась до свята. Наближався День Перемоги. І ось хтось запропонував:

— Давайте створимо в нашій школі музей. Музей молодоговардійської слави.

Вихованці інтернату разом з директором Г. Г. Гнененком та заступником директора по виховній роботі А. М. Стороженко написали в Краснодар. З не-

терпінням чекали відповіді, і ось, нарешті, перші листи і посилки. Краснодарський музей «Молода гвардія» подарував фотоплівку, яка розповідала про життя і діяльність молодоговардійців, а рідні Володі Осмухіна надіслали особисті речі героя. Вихованці Червонокам'янської школи-інтернату одержали в дарунок від музею при Всесоюзному піонерському таборі «Молода гвардія» магнітофонну стрічку з записом розповіді бабусі Олега Кошового про вунука та Валі Борца про справи молодоговардійців. А Радик Юркін допоміг зібрати матеріали для альбому про тих учасників організації, кому пощастило лишитись в живих.

Школярі вирішили збирати дані і про подвиги односельчан.

З роками невелика експозиція про молодоговар-

дійців переросла у справжній музей, де зібрані матеріали, що розповідають про визволення від фашистського поневолення Червоної Кам'янки радянськими військами. Тут є близько чотирьохсот листів батьків, сини яких загинули в боях за село, фотографії цих воїнів, подарунки музею від рідних.

Музей «Молода гвардія» має і свою «адміністрацію». Це — його директор А. М. Стороженко, голова ради музею Валентина Осипова та члени ради — учні старших класів. Музей при школі — не просто кімната з книжками та фотографіями, а центр, який керує великою, напруженою роботою. Інакше, як би вдалося відшукати 234 сім'ї воїнів, полеглих при визволенні Червоної Кам'янки? Як інакше, крім наполегливих пошуків, змогли б школярі дізнатись, що два іме-

ні на могильній плиті біля пам'ятника жертвам війни належать людям нині живим.

Назавжди збережуть в пам'яті вихованці школи-інтернату хвилюючі зустрічі з колишнім комісаром партизанського з'єднання, нині першим секретарем Олександрійського райкому партії К. І. Сабанським, з дочкою командира з'єднання Л. І. Дібровою, з героями сьогодення — новаторами виробництва, делегатами III Всесоюзного з'їзду колгоспників та трударями комуністичної праці.

Щорічно влітку, після останнього екзамену, випускники школи-інтернату приходять до музею, щоб попроситися. На зміну їм приходять їх товариші — учні молодших класів. І експозиція усе більшає.

М. МАЙСТРЕНКО.

Олександрійський район.

Ми молоді весняні квіти,
Ми діти Молота й Серпа.
Ми тільки починаєм жити.

Ці слова з «Інтернаціоналу юних спартанців» взяв за епіграф до своєї нової книги відомий письменник і журналіст Зіновій Янович Біленко. Книга щойно вийшла у видавництві «Веселна» і буде справжнім подарунком читачам середнього і старшого

ЛІТОПИС ПІОНЕРІЇ

шкільного віку. «Ми молоді весняні квіти» — так і назвав автор свою книгу.

Це цікава розповідь про історію створення піонерської організації Радянської України, про те, як у далекі 1922—1923 роки діти гуртувалися у спартаківські осередки,

зміцнювали дружбу із зарубіжними піонерами, видавали свої перші піонерські газети і журнали.

Автор книги був одним із перших піонерів і юнкорів, а згодом працював у редакціях журналу «Червоні квіти» (зараз «Піонерія») газети «На

зміну» (Зірка) та інших. Це дало йому можливість зібрати цінний матеріал про життя і діяльність піонерських організацій Києва, Харкова, Сум, Полтавщини та інших міст і сіл України.

П. НАТОЧИЙ,
зав. бібліографічним відділом обласної дитячої бібліотеки імені А. П. Гайдара.

ЗАЗДРИМО ВАШІЙ МУЖНОСТІ

26 січня мужня американська комуністка Анджела Девіс вдруге зустрічала свій день народження за тюремними ґратами. Їй виповнилось 28 років. Учні нашої школи — від першокласників до завтрашніх випускників — з болем і тривогою слідкують за повідомленнями, які надходять з країни хваленої «демократії», країни, де за спроби вільно висловлювати думки, кидають в тюремні застіжки.

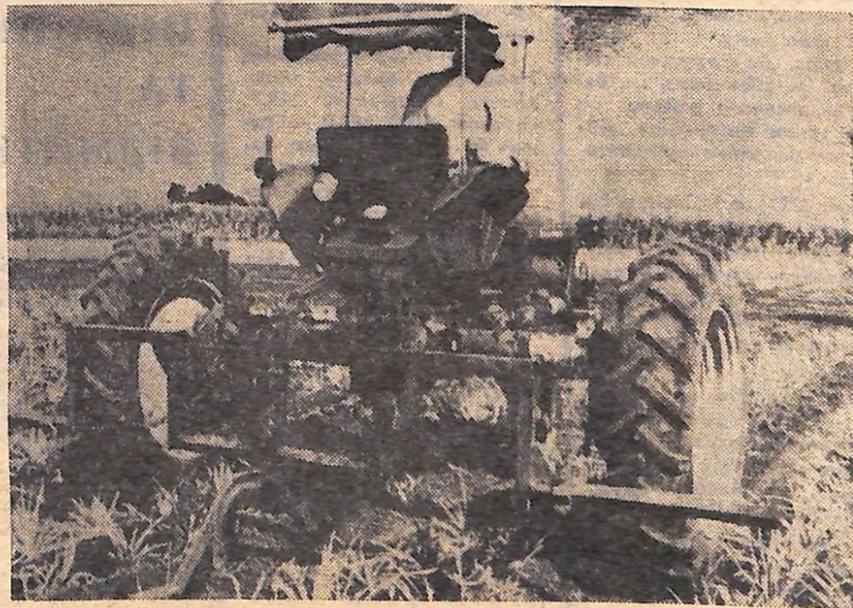
В день народження Анджели в усіх класах відбулись мітинги. Учні Вячеслав Грищенко, Олексій Мігуш, Олена Шугенко, Людмила Полтавцева, Володимир Гришин, Андрій Соколов та інші висловили гнів і протест з приводу знущань американського «правосуддя» над незламною героїнею. На мітингах був прийнятий текст вітального листа до Анджели Девіс.

«Дорога, мужня Анджело, — говориться в ньому. — Ми, піонери і комсомольці, учні Кіровоградської середньої школи № 34, вклоняємося перед Вашою стійкістю і мужністю». Школярі запевнили Анджелу, що їх серця — завжди з нею.

В той же день лист, адресований Анджелі Девіс, був відправлений до Америки.

Т. ГОНЧАРОВА,

заступник директора Кіровоградської СШ № 34 по виховній роботі.

На плантаціях та полях Куби працюють машини, що надходять з Радянського Союзу.

На знімку: радянський культиватор по обробці ананасових насаджень на одній із плантацій на сході провінції Камагуей.

Фото
Пренса Латина — АПН.

НІБИ недавно, як починались канікули, йшла з мамою ранком в поле. На мамині буряки. Ставали поруч, та невдовзі на кілька метрів вже й відставала. Бо то тільки на перший погляд просто проривати буряки: арифметика надто строга — в букеті по дві рослинки треба залишати, ні більше, ні менше. Інакше вже чується мамине суворе: «Не поспішай, уважніше...» А мені так хотілося її наддогнати!

Я знаю, про що думала мама, коли ми сідали на облюбваному місці відпочити: «Скоріше б з проривкою вператись, а там — і до осені не показуйся на плантації». А я тоді ще не вміла мріяти мовчки: «Машини

МОЯ ДОРОСЛА МРІЯ

запустити б такі, що все, все роблять: і сіють, і проривають, і букетують, а ти стоїш і на відстані: «Уважніше! Не розріджуй занадто!» Мама сміялася з моїх вигадок.

...І стала серйозною, коли я після закінчення восьмого класу вирішила поступати в Кіровоградський технікум сільськогосподарського машинобудування.

— А чи зможеш, дочко? Машини — то чоловіча справа, — не відмовляла, а ніби перевіряла, наскільки остаточний мій вибір.

— Хочу, щоб і вам, мамо, машини все робили... як батькові. Батько в мене — комбайнер. В технікум не пройшла за конкурсом. Сльози, розпач пер-

шої невдачі — й додому незручно повертатись. Отак зразу відмовитись від мрії все-таки не хотілося. І тут порадницею стала мама — мабуть, вона найкраще мене розуміла. Показала оголошення в газеті про набір учнів в міське профтехучилище № 4 м. Кіровограда. «То це ж прямісінька дорога до моїх машин! — зрозуміла я. — За три роки навчання ще й освіту середню здобуду».

Другий рік вже навчаюсь в МПТУ № 4. У нас хороші вчителі і майстри виробничого навчання. Мабуть, тому і оцінки в мене непогані — четвірки і п'ятірки. В цьому році передбачено створити дільницю, де вже безпосередньо будемо про-

ходити складання вузлів до сівалок. Тож незабаром зустрінусь віч-на-віч зі своєю мрією. А нещодавно до мене в гості приїздила мама. Розповідала спочатку про всі повинні атоми, в селі нашому Букварях, що в Олександрівському районі, а потім давай розпитувати про навчання, про подруг... Запросила її до нас в училище, водила і показувала класи, кабінети. Коли зайшли в майстерню, мама побачила, як ми самі виготовляємо деталі...

С. ТЕМЧЕНКО,
учениця МПТУ № 4 міста Кіровограда

КОЛИ два роки тому Раїсі запропонували очолити комсомольську організацію, погодилася без вагань. Хоча й знала, що роботи сила-силенна, відповідальність — неабияка: комітету комсомолу саме були надані права райкому. До того ж ще й навчалася тоді на третьому курсі заочного відділення Київського інституту легкої промисловості.

Дванадцять років минуло з тих пір, як сімнадцятирічною юнкою прийшла вона на швейну фабрику. І відразу помітили це бурчуче, завзяте дівча: обрали групкомсоргом, потім секретарем комсомольської організації. Зайнятість комсомольськими справами не заважала виробничим успіхам: з року в рік зростала майстерність молодого швачки, ось уже й найвищого п'ятого розряду досягла. А через рік майстром призначили, одночасно й заступником секретаря комітету комсомолу фабрики обрали. А тепер вона — секретар фабричного комітету ЛКСМУ.

● ДЕЛЕГАТИ XVII ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

КРОКИ

Хороша людина Раїса Боженко. Розумна, прекрасний спеціаліст. Такої думки про неї товариші. Вони переконані: нічого недоступного для їхнього вожака немає, будь-яке питання здатна вирішити.

В її кабінеті завжди людно. «Прожектористи» стурбовані наслідками рейду по якості продукції, проведеному в четвертому цеху. Комсомолки Т. Зарудня, Н. Одуд, В. Михайлова та О. Олійниченко недобросовісно поставились до своїх обов'язків, допустили брак: неправильно відпрасовані витачки, криві шви, крива обробка. Потрібно негайно викликати дівчат на засідання штабу «КП», розібратися, чому стався брак — саме про це радяться «прожектористи» з секретарем комітету.

Чимало молодих жінок і дівчат приходять до неї й з особистими переживаннями: одній потрібно допомогти дитини в дитсадок влаштувати, інша просить допомогти місце в гуртожитку одержати. І нікого секретар не залишить без відповіді.

Секретар парткому фабрики М. О. Красніков пригадує такий випадок. Підвезений колгосп повернувся з проханям допомогти. Погода на той час була дощлива, холодна. «Хто згодиться?» — запитали в парткомі. Зверталися за допомогою до Раї було незручно, знали, що того дня вона запрошена на весілля до найкращої подружки. Та сталося так, що дізналася про це Раїса, поповорила з товаришами, і, незважаючи на осінню сльоту, молоді робітничі допомогли колгоспникам, ще й подяку привезли. Секретар також їздил, бо знала, як багато значить власний приклад. А на весілля потрапила під вечір.

— І ще, що особливо подобається мені в нашому комсомольському вожакові, — продовжує М. О. Красніков, — це надзвичайна чесність, добросовісність, бажання працювати з людьми. В цьому її авторитет. За це ми всі поважаємо Раїсу.

Хто хоч частково обізнаний з комсомольською роботою, знає, як багато турбот у секретаря. На першому плані, безумовно, — виробничі.

— Головна наша турбота, — говорять Раїса Боженко, — боротьба за якість продукції, боротьба з браком. Адже наша продукція йде до покупця. І те, як він її оцінить, залежить від кожного з нас. Успіхів у цьому напрямку ми добились значних. Так, певний час четвертий цех, щойно укомплектований, був «важким», траплялися випадки браку, порушення трудової дисципліни. За роботу активно взялося цехове комсомольське бюро, цехові «прожектористи». Найбільш ганебним вважається у нас потрапити на сторінки стінгазети листівок «КП». Ми не вважаємо ні на вік робітників, ні на посади. Допустив брак — відповідай перед «прожектористами». І знаєте, допомогло. Нині четвертий цех працює на належному рівні.

Нелегка справа організувати змагання по бригадах, по цехах. Та комсомольські секретарі на чолі з Раїсою не лише врегулювали традиційні форми змагань — на кращого по професії, за право носити червоні хустини, а й запровадили нові, більш конкретні — по спеціальності: на кращого обміловника, кращого лекальника, кращого кравця. Щомісячно відбувається традиційне урочисте відзначення переможців — вручають перехідні мандати, а за квартал — почесні дипломи.

Щороку на фабрику приходять немало молоді. Обираються нові комсорги, переважно люди без досвіду комсомольської роботи. Не все відразу в них вдається. Звичайно, подекуди Раїса могла б досить строго з них спитати: що ж це ви з таким простим ділом не впорались? Та не такий в неї характер. Догіднішим вважає ще раз роз'яснити суть справи, запропонує попрацювати разом. Іноді важко бути справедливою, принциповою: доведеться питати з близьких друзів, з людей, що все знають, все вміють, однак, не горять бажанням зробити.

І, слухаючи Раїсу, заліскуючи до блокутоту перелік виконаних комсомольських робіт, розповіді про курси, змагання, вечори трудової слави, я не дивувалася, як можна встигати так багато робити. Бо у неї робота — до душі, працює вона по-комсомольському.

Антоніна БАБАК.

м. Кіровоград — швейна фабрика.

ЦІ ДІВЧАТА — з КОЛГОСПУ «ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР» ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО РАЙОНУ. СВОЮ БОКАЛЬНУ ГРУПУ ВОНИ НАЗВАЛИ «ГУЦУЛОЧКА», В РЕПЕРТУАРІ КВАРТЕРУ — УКРАїнські НАРОДНІ ПІСНІ, ПІСНІ РАДЯНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ.

НА ФОТО: (ЗЛІВА НАПРАВО) МИКОЛА ШАТУРСЬКИЙ, ЛЮДМИЛА БУГАЙОВА, ТЕТЯНА ЗОЛТАР, СВИТЛАНА ДРОЗД, ВАЛЕНТИНА ДРИГА.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

СМІШНКИ МАРИНКИ

НЕВИЗНАЧЕНИЙ ВІК

— Кажуть, веснянки — ознака юності... Скоро й двадцять стукне, а жодного разу не з'явився у мене веснянки. Коли ж та юність прийде?..

ЗАДРІСЬ

— Он бач, Ганю, твоя подруга вже й зайшла спільну мову з Рябухами та Чорухами. А ти все задніх пасеш.

— Йй легше, товаришу бригадир. Вона ж заочниця факультету іноземних мов.

НЕ ЗА АДРЕСОЮ

— Намалюй мені ніч, коли падають зорі...

— Ти ж знаєш, любя, що я портретист. Звернись зі своїм проханням до когось з пейзажистів.

ЗЕЛЕНИЙ ДОЩ

1.
Ти вибирала плосніть золоту,
Неначе руни прохолоду тьмалі,
Неначе пальці струни арф
торкалі,
Співала ти про вроду молодю.
Ти вибирала плосніть...
Полоснав
Ревнивий вечір твою русу
носу,
Торнав за плечі, гладив ноги
босі,
І білу шню гілкою ласнав.
А ти сміялася, а ти таки була
У чарах вечора, у любях
вечоронька,
А потім встала, з плосніть
пшла,
Лишивши черевинів білі
човники

Валерій ЮР'ЄВ

На стежці став: біжи,
я не пушу,
Снуаю в купелі зеленого
дощу!

2.

Борвій, мов тур! Борвій рвону
і ашух,
І хмари впали на зі'яле листя,
Такого ще ніхто не знав дощу,
Як губ не знало полум'я
пречисте.
Горіло все! І сніг лворі,
І чебрецю сріблості нвітенята,
І монна крапля падала згори,
Щоб на вустах на наших
занипаті!
Неначе небо провалилось
вмить,
Неначе небо той вогонь
кропило...
Лютус дощі Зелений дощ
шумить!
Гуде гримічки напнуте вітрило!
І чаплями в ажурнім горизонті
Блунають соняхи у сонячному
золоті.

Він справді дуже різноманітний, цей світ світловодського «Дитячого світу». Тут дівчатка й хлопчики можуть придбати все потрібне їм, від учнівського пера до найкращої ляльки, від спортивного костюма до вихідного пальта. Однак не лише багатий вибір товарів вабить дитвору й батьків. Магазин обслуговує комсомольсько-молодіжний колектив, що складається з людей життєрадісних і привітних, душею відданих своїй професії. Цей колектив на честь 50-річчя Ленінської Спілки Молоді нагороджений пам'ятним вимпелом ЦК ВЛКСМ.

На фото: комсомолка Віра Марченко із магазину «Дитячий світ», Прилавок, план — лише частина, хоч і найголовніша, її діяльність. Віра — комсомольський активіст і виконує чимало громадських доручень.

Фото І. Бездіного.

ЗНОВУ — „ЗОЛОТА ШАЙБА“

шої вікової групи (1955—56 рік народження) та 6 команд хлопчиків 1957—58 року народження вступили у боротьбу за почесний приз.

Ще під час розминки уболівальники звернули увагу на екіпіровку воротаря «Юності» Сашка Гречковського.

— Красива маска у нього, як у Третяка.

— Подивимося, як він ворота захищатиме, — переговорювалися хлопці з команди супротивників.

Та як розпочався поєдинок, на першій же хвилині Сашко виручас свою команду.

— Надійний воротар! — хвалили Сашка уболівальники.

Та все ж, як майстерно не захищав Сашко ворота, в них влетіло

дві шайби. Але ось уже рахунок рівний. Потім знову — 3:3. А на останніх хвилинах поєдинку Микола Миколаєнко виводить «Юність» вперед — 4:3.

Друга команда ЖЕК № 7 «Вихор» перемогла хонейстів «Урожаю» (ЖЕК № 4) — 4:0.

Цього дня, ще лише спортсмени «Авіатора» та «Спарти» з ЖКВ ШВЛП не зазнали втрат. Всього у першому турі юні хонейсти провели 51 шайбу. Завидна результативність!

Змагання на приз «Золота шайба» тривають. Володарі почесних призів визначається 6 (старша вікова група) та 13 лютого (молодша вікова група).

Ю. ЛІВАШИНКОВ.

У неділю хонейний майданчик стадіону СК «Зірка» заповнили юні хонейсти. Тут розпочалися поєдинки спартакіади «Юність» на приз «Золота шайба», встановлений міськомом комсомолу та місьним комітетом по фізкультурі і спорту.

Перед початком змагань юні хонейсти вітав секретар міськомом комсомолу Олег Сікорський. А потім вісім команд хлопчиків стар-

НЕ БАТЬКИ ВИННІ

З ПРИВОДУ ВІДГУКІВ НА СТАТТЮ «СКІЛЬКИ У МОЛОДИХ ЩАСТЯ?»

Як не прикро, але с у нас ще і нещасливі сім'ї, трапляються і розлучення. У кожному конкретному випадку на це є певні причини. І тому дати якусь загальну пораду не можна. Але одне безспірно: розлучення — це не лише трагедія двох осіб, це — прикрість для їх друзів, товаришів, для всього суспільства. Цьому ще одне свідчення — відгук на лист «Скільки у молодих щастя?», що був вміщений в нашій газеті за 13 січня. В ньому йшлося про те, як розпалася молода сім'я, як колись закохані Тамара і Леонід стали зовсім чужими людьми. Що так трапилось, доклали руи Тамарині батьки, які не злюбили непитушого Леоніда. Але і самі молоді малі зробили для того, щоб зберегти своє щастя.

Редакція просила Леоніда, дати молодцям добру пораду, станоюща в сім'ї Леоніда, дати молодцям добру пораду, І ось щодня пошта приносить листи. Усі один з них, Любова Артьомова з Кіровограда:

«Дорога редакціє, прочитавши вашу замітку «Скільки у молодих щастя?», не можу не взитись за перо. Завжди, коли я читаю або бачу щось подібне, мені так боляче за людей, які самі цураються свого щастя.

Хто винен у сімейному розладі? Я вважаю, що всі винні. І в першу чергу ви самі, Тамаро і Леоніде.

Леоніде, а пробував ти по-справжньому боротись за свою сім'ю, за своє кохання, пробував ти зробити усі можливі й неможливі, щоб кохана була біля тебе? І в тяжку для неї хвилину, щоб ти, а не хтось інший розділив ваше спільне горе? Ти собі навіть не уявляєш, наскільки її мати мала перепаг перед тобою, навіть у тому, що вона перша взнала про народження і смерть вашого сина.

Мені здається, що ви не задумувались глибоко над своїм становищем, вас засліпила взаємна образа. І доки ви не станете вище всього цього, вам не знайти правильно-го рішення.

Ти, Тамаро, поводиш себе якось необдуманно. Тебе і жаль, і водночас злість на тебе розбирає. Невже ти не можеш відрізнити хороше від поганого?

Ім'я матері зостанеться святим на все життя, якщо б вона не була, та не можна бути сліпим знаряддям у її руках.

Якщо в тебе, Тамаро, недостатньо сили волі перечити матері і це єдина причина ваших нещастя, то чому б вам і справді десь не виїхати?

Зі мною всі погодяться, якщо я скажу тобі, що ти не маєш ніякого морального права відірватися від Леоніда-вої матері. Ви обоє повинні завжди пам'ятати про батьків і в потрібну хвилину допомагати їм. «Бі прекрасне створіння, у якого ми завжди в боргу. — це мати». Слова ці належать Миколі Островському, і вам обом слід їх завжди пам'ятати.

Ти, Тамаро, повинна зрозуміти Леоніда, звичайно, він не повернеться жити до твоїх батьків. У такій атмосфері щасливе сімейне життя створити неможливо, тим нащо, якщо людину до цього незаслужено образили.

Але якщо ти, Леоніде, чесна, хороша людина і на твоїй стороні правда, то врешті ршиг, мати зрозуміє це, і коли не стане твоїм другом, то, можливо, не буде на заваді у вашому сімейному житті».

Я від щирого серця бажаю вам щастя в найповнішому розумінні цього слова. Адже чим щасливіші наші сім'ї, тим радісніші будуть очі в наших дітей.

А щоб вам не здалося, що пише хтось начебто старший за вас, декілька слів про себе: мені 23 роки, у нас дві дочки Тетянка і Світланка — наше щастя і наша радість.

Любов АРТЬОМОВА.

«Тамара повинна поважати батьків, радитись з ними, — пише Людмила Дяченко із станції Плетеній Ташлик, — але ж вона доросла людина, була комсомолкою, чи може й зараз носити квітон, і могла б розсудити, чи праві батьки».

Люба К. і Ольга П. з радгоспу «Устинівський» у листі теж категорично заявляють, що «вина у сімейному розладі Тамара. Ні, не Леонідова мати і не Тамарина». Такої думки дотримуються і Олександр Чміль з Новомиргородського району і ряд інших наших читачів.

Лариса І. (на жаль, не вказала і свою адресу, не лише прізвища), згоджуючись з тим, що у розладі сім'ї винні не батьки, а молодята, ставить слушне питання: «Варто придивитись, чи все зробила комсомольська організація, школа, щоб навчити людину бути добрим сім'янином. Адже часто трапляється, що молоді люди, які щиро любили одне одного, не можуть створити дружну сім'ю, бо не вміють вести нехитре домашнє господарство, не вміють бути взаємно ввічливими і т. д.».

Лариса, мабуть, має рацію.

А ВАША ДУМКА, ШАНОВНІ ЧИТАЧІ?

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 1 ЛЮТОГО.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35—

Новини. (М). 9.45 — Для

школярів. «Піонерія на

марші». (М). 10.15 — Ко-

льорове телебачення. Ху-

дожний фільм «Майстри

російського балету». (М).

11.35 — Кольорове телеба-

чення. Мультифільм. (М).

12.15 — «Шахова школа».

(М). 13.15 — Документаль-

ний фільм «Завітайте за-

тра вранці». (М). 13.55 —

«Горизонт». (Ленінград).

14.55 — Телевісті. (К). 16.25

— Програма передач. (Кі-

ровоград). 16.30 — «На

головних напрямках п'я-

тиріччя». (Кіровоград).

16.45 — «Хроніка тижня».

(Кіровоград). 16.55 — Теле-

ленарис «Його земля». (Хер-

сон). 17.10 — Телевісті.

(К). 17.30 — Передача

«Здоров'я». (М). 18.00 —

До 50-річчя утворення

СРСР. «Вітчизно моя не-

озора». (К). 19.00 — Ленін-

ський університет мільйо-

нів. (М). 19.30 — У нас в

гостях А. Вознесенський.

(М). 19.55 — Кольоровий

художній телефільм «Кар-

навал». 2 серія. (М). 21.00 —

Програма «Час». (М). 21.30

— Іранлій Андроннінов

розповідас. (М). 22.30 —

Концерт Тамари Силля-

вської. (К). 23.10 — Теле-

вісті. (К).

СЕРЕДА, 2 ЛЮТОГО.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 —

Новини. (М). 9.45 — Для

школярів. «Вітер мандрі-

вок». (К). 10.15 — Теле-

спектанль «Вірю в тебе».

(К). 11.20 — Телевісті. (К).

11.35 — «Шкільний еcran».

Суспільствознавство для

учнів 10 класу. (К). 12.10 —

Міножурнал. (К). 12.20 —

«Музина для всіх». (М).

МЕМОРІАЛ АРТЕМА

ДОНЕЦЬК, 31 січня. (Кор. РАТАУ). Палац спорту «Шахтар» став місцем проведення другого Все-союзного меморіалу з ітласичної боротьби, присвяченого пам'яті відомого революціонера Артема (Ф. А. Сергєєва). Торік у меморіалі взяли участь 12 команд, а нині вже 22 міста нашої країни прислали сюди своїх атлетів.

Вчора, в останній день змагань, визначилися фіналісти. Серед команд на першу сходинку п'єдесталу пошани піднялися господарі майдану — спортсмени Донецької області, яких готував до турніру тренер Олександр Корсаков. На другому

місці — представники Москви, на третьому — Запоріжжя.

А ось хто став переможцем особистого заліку (в порядку вагових категорій): Володимир Жук (Київ), Василь Дем'яний (Донецьк), Олександр Соболев (Запоріжжя), Анатолій Федоренко (Донецьк), Вячеслав Ісаков (Москва), Георгій Карагеур (Київ), Микола Худла (Донецьк), Петро Краснокутський (Запоріжжя), Петро Богатенко (Одеса), Володимир Ронаев (Тернопіль).

У ході змагань чотири борці виконали норматив майстра спорту.

НА ОГЛЯДІ — КОЛЕКТИВИ ФІЗКУЛЬТУРИ

ВІД СЕМИ ДО ПОВНОЛІТТЯ

Нерідко в колективах фізкультури чути:

— Нема де організувати спартакіаду, бо не обладнаний спортивний зал, погані спортивні майданчики.

Про це й мови не може бути в Кіровоградській середній школі № 4. Про будівництво

спортивних споруд, про організацію спортивно-масової роботи тут дбають не лише педагогічний колектив, але й комсомольська організація, фізкультурні активісти. Своїми руками учні старших класів з допомогою старших товаришів збудували стадіон, два волейбольних та гандбольних і баскетбольних майданчиків, є тут і легкоатлетичний сектор.

Отже, учні школи мають де займатись фізкультурою, підвищувати свою майстерність. 982 вихованці викладачів фізкультури О. П. Жердія, Г. К. Щерби та М. В. Паші нині тренуються в спортивних секціях, 62 учні відвідують спортивні секції в ДЮСШ. Найвищої майстерності досягли 350 юнаків та дівчат, які виконали нормативи масових спортивних розрядів. Серед них — гімнастка Валентина Науменко, гандболістки Наталка Кирилова, Раїса Коваленко, Люба Вовненко, Ольга Герасименко, Тетяна Хламцова, Ольга Бортник, Ольга Ткачук, Тетяна Бугаснко, фехтувальниця Валентина Черна, борець Леонід Кулібаба.

Настали зимові дні.

І одразу вихованці спортивних секцій стали на лижі та ковзани. На черзі — комсомольський

ня в залік шкільної спартакіади. Спортсменів школи поведуть громадські інструктори по фіз-

лижний крос. На лижах вирушать також у мандрівку ті, хто нині бере участь у поході по місцях слави батьків. Продовжуватимуться змаган-

культури і спорту. А їх тут більше 30.

Г. ТОЛОК, наш громадський кореспондент.

Фото автора.

Наша адреса і телефони

316030 ГСП, Кіровоград, 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.